Ч. 111 Четвер 18 (31) мая 1900 Рік X

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і з ц. к. Старостьвах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

(З австрийскої делеґациї. — Консулярна конвенция між Австро-Угорщиною а Болгариєю.— Знов справа Драйфуса. — Анґлійско-трансвальска війна).

В подрібній дискусиї над войсковим буджетом промавляло вчера богато делеґатів, деякі з них жадали скорочення часу войскової служби до 2 літ. Кн. Шенбурґ порушив також справи внутрішно політичні. Коли каже ся, що Чехи і Нїмцї стоять напротив себе готові до борби, то бесїдник підносить супротив того голос переважної більшости горожан держави, що домагають ся мира. Колиб то не удало ся, то на гадку бесїдника, повинен сам Цїсар розвязати язикову справу хоч на кілька літ, аж прийде до тревалого мира. Відтак забрав голос міністер війни Кріґгамер і відповідав на висказані поодинокими бесїдниками бажаня і жалоби. Міністер має надію, що повна делеґация, так само як комисия, ухвалить потрібні суми на закупно резервових припасів оружия, котрі суть конечні. Що-до системи полених зелїзниць, то бесїдник може зложити заяву, що і система і материял дуже добрі. Пробам переводженим з тою системою в Галичинї на труднім теренї, приглядав ся крім міністра також полковник пруского зелїзничого полку і висказував ся не лише з признанєм, що остаточно можна би приймити за вилву чемности, але навіть при віз собі деякі подробиці для введеня їх до пруской системи. В справі реформи войскового закона карного, то міністер може лиш повторити то само, що вже заявив в комисиї. — Дальше говорив міністер о жаданю дволїтної служби войскової і заявив ся рішучо против того, хочби лиш в деяких родах оружия. Не можна робити виїмків. Дволїтна служба війскова мусїла би потягнути за собою підвисшенє континґенту рекрутів і більші кошти. Також висказаного бажаня одного з делеґатів, аби право однорічної служби войскової признати всїм, що покінчили школи виділові або низші школи середні, міністер не може вдоволити, бо в таким случаю цїлий тягар войскової служби упав би на верству робітничу і селяньску. Справа поліпшеня вечері воякові стрічає опір у міністрів скарбу. По промові міністра приняла делеґация цїлий войсковий буджет і ухвалила ще резолюцию пос. Вахнянина, котра жадає, аби сьвящеників греко-католицких при іменованях войскових душпастирів увагляднювано рівномірно з сьвящениками римо-католицкого віроісповіданя. — Вкінци ухвалила делеґация буджет маринарки. Слідуюче засїданє відбуває ся нинї.

Болгарске правительство одержало від віденьского загранично уряду офіцияльне повідомленє, що засадничо позволено заключити консулярну конвенцию між Австро Угорщиною а Болгариєю. Болгарске правительство вишле незадовго делеґатів до Відня, котрі разом з делеґатами австрийского і угорского правительства мають нарадити ся над поодинокими постановами і подробицями конвенциї. Як колись заключенє торговельного договора між Австро-Угорщиною а Болгариєю послужило до заключеня договорів Болгариї з иншими державами, так тепер консулярна конвенция з Болгариєю послужить за підставу до заключеня конвенций з иншими державами. Болгарске правительство вже розпочало в тім напрямі переговори з иншими державами.

В француcкій палатї послів виринула на ново справа Драйфуса. Іменно посол Кастеллян заінтерпелював правительство, як стоїть справа зі зрадженими письмами з ґенерального штабу дотикаючими справи Драйфуса. Міністер війни Ґаліфе дав таке саме поясненє, як в сенатї і радив аби справою більше не займати ся. По промові ще президента міністрів Вальдек-Руссо прийшло в палатї до дуже бурливих подій, так що ґен. Ґаліфе вийшов з палати і вже в ній не появив ся. Розійшла ся поголоска, що Ґаліфе наміряє уступити і що та справа має рішити ся на нинїшнім засїданю ради міністрів, яка відбуде ся під проводом президента републики Любета.

Бурам рішучо не веде ся і як Анґлійці надіють ся прийде вже вскорі до закінченя війни. Войска анґлійскі посувають ся двома великими арміями з полудня і з заходу на Йоганнесбурґ і Преторию, а навіть, як ґенерал Робертс телеґрафує мали вже вчера в полудне займити Йоганнесбурґ. Копалень Бури не знищили.

Новинки.

Львів дня 30-го мая 1900.

— **Виділ руского товариства педаґоґічного** повідомляє сим Р. Т. участників загальних зборів в Станїславові, що бюро інформацийно-кватирун-

МАЄВЕ БОГОСЛУЖЕНЄ.

(З польского — В. Косяковича.)

З моїх дитинних лїт виступає передо мною образ тих богослужень, повних поезиї і красоти.

Я міг мати тодї вісїм або десять лїт. При кінци цьвітня або з початком мая переселили ся мої родичі на Н-ту улицю. Нове подвірє! Нові хлопцї! Навіть нові, менї незвістні забави!

Я навязав зараз множество знакомостий і зносин. Особливо заприязнивсь я з одним добрим, лагідним хлопцем в моїм віцї, сином одного муляря. Назиав ся Осип. Дома били его, чи було за що, чи нї, без милосердия. Хлопець бояв ся родинного дому як пекла. Цїлими днями пересиджував на дворі, на улици або на подвірю; а вскорі і я научив ся того від него.

Одною з розривок, яких я перейняв від него, було ловити рибу вудкою.... Цїлими пополуднями уганяли ми по одній з сусїдних улиць, де на одній обширній площи творила ся по кождім дощи велика калужа. Осип впевняв мене, що в тій калужи суть риби. Я заосмотрив ся вудкою і гачиком, і на превелику досаду каменичного сторожа, копав по цїлім подвірю ями та шукав в земли за довгими хробаками на примашу. І раз удалось менї найти червоного, завбільшки таргана, і я заніс его з утїхою до дому та показав родичам.

Мого приятеля запрашав я нераз до дому. Там показував я ему мої цирклї, фарби і книжки з образками, над чим він незвичайно чудував ся. Раз навіть подарував я ему таку книжку, а він, аби менї показати свою вдячність, обіцяв менї завести мене до одної панї, в мешканю котрої відбували ся маєві богослуженя, і котра відтак роздїлювала між дїтий всякі ласощі і присмаки.

Я не питав, хто та панї, нї чому устроює ті богослуженя і роздїлює ласощі. Я лиш о тім гадав, що то послїдне було дуже розумнє.

Але до того мала она свою причину....

О тім голосно говорили від одного кінця улиці до другого, відтак говоренє переставало, як звичайно і найдавнїйша новість перестає цїкавити, і повтаряла ся лиш кождого року при нагоді тих богослужень.

І менї дійшла та істория до уший і задержала ся в моїй памяти, хоч я тодї не був в силї її порозуміти.

То стало ся перед кількома лїтами.

Та панї була вдовою і матерю чотирох дїтий, кожде о пів головки менше від другого, а наймолодше ще рачкувало по земли.

Раз прокинула ся в містї дифтерия.... Заглядала до кождого дому, нападала на малї дїти і давила їх невидимою убийчою рукою. Тут і там поривала мале єство, що нікому, а навіть собі самому не було потрібне, що відтак в житю і так було би знидїло. Декуди викликувала трохи плачу і робила більше місця в хатї. Але найчастїйше сїяла розпуку і завдавала рани, яких нїхто не годен вигоїти.

Не пощадила і мешканя щасливої матери. Двоє дїтий нараз кинула у постїль.

Мати ходила коло них, лїчила і молила ся... Одного дня умерло одно, другого друге. На третий день діткнула її рука чола наймолодшої дитини і почула горячку.

Чиж мав би їй Бог ще й то забрати? Як она боронила его перед смертю всїми силами! Наймала служби Божі, платила лікарів. Дитина умерла підчас операциї..

Тепер ще лиш одно лишило ся при житю. Нещастна мати перенесла цїлу свою тільки ударами зранену любов на то послїднє. Годинами лежала перед образом Матери Божої і засилала горячі, повні розпуки молитви за житє тої її одинокої потїхи, її одинокої цїли і її одинокої надії. Була певна що Матїр Божа, що також втратила свого одинокого сина, зрозуміє її і вислухає.

Не вислухала!

Пошесть простягла руку по її одиноку дитину.

Бідна мати вже не посилала по лікарів, лиш майже вже не вставала з колїн і не відвертала очий від образу. Дитина умерла, в ча-

кове буде поміщене в Станіславові в „Рускій Бесїдї“ при ул. Собіского ч. 18 (каменица Гонткевичевої). Збори відбудуть ся дня 3 і 4 н. ст. червня.

— **Оногдашнє затьмінє сонця** було видко в инших краях лїпше як у нас, де его по части заслонювали хмари. В Іспанії було повне затьмінє т. є. кружок місяця заслонював цїле сонце, в инших краях Европи було оно лиш часткове. З віденьскої звіздарнї видко було більше як половину заслоненого сонця. Насамперед затемнювала ся лїва сторона сонця з долини; темне місце ставало від мінути до мінути щораз більше, а ясна часть круга сонця робила ся щораз менша і як би вирізана, аж наконець сонце показало ся як би півмісяць рогами зверненний на долину. Як-раз по 5-ій годинї той півмісяць сонця став найвузший і часткове затьмінє зайшло найдальше. Від сеї хвилї зачало показувати ся противне з'явище: ясна часть сонця зачала робити ся що-раз більша, той віби півмісяць робив ся щораз ширший, чорна пляма на сонци щезала, аж наконець в кілька мінут по 6-ій год. зовсїм щезла.

— **З Станиславова** доносять, що Еп. Андрей Шептицкий приняв протекторат Бурси Товариства педагоґічного в Станиславові, на котрої дохід відбуде ся (при нагоді загальних зборів Товариства педагоґічного) в Станиславові в недїлю 3-го н. ст. червня драматичне представлене.

— **Неправдиві вісти.** Як обережно треба приймати всякі сензацийні смерти, сьвідчать дві події, які сими днями лучили ся. Оногди рознесли телеграми вість, що в Познани помер недужий лат. архиепископ кс. Фльоріян Стаблевский, коли противно, він жиє і приходить до здоровля. — Другий подібний примір лучив ся також того самого дня. Якась злобна рука з Гвіздця донесла львівским часописям, що тамошний завідатель дібр, п. Мацка пожив смерти, проколений вилами. Тимчасом п. Мацка приїхав собі здоровий зі Львова і дуже счудував ся, коли на другий день вичитав дома про свою смерть.

— **Чи короткий вік маркам?** Мабуть маркам листовим вже не довго вікувати. В Анґлії носять ся з гадкою скасувати марки при посилках почтових. Замість наліплювати марки, хотять прибивати лиш печатку, котра буде показувати, що посилка оплачена і що гроші відобрано. Носять ся також з проектом звести зовсїм марки почтові, а замість того лиш значити листи печатками.

— **Також благодать.** Одному міщанинови в Ляйден, котрий мав 18 живих і здорових дїтий, уродив ся сими днями сотий внук.

— **З Станиславова.** В *понедїлок* дня 4 червня н. с. 1900 р. устроює філія товариства педагоґічного в Станиславові *прогульку до Ворохти.* Виїзд з Станиславова зелїзницею о 5 год. 58 мін. час зелїзничий (6 год. 36 мін. ч. міский) рано. Приїзд до Яремча 7 год. 55 мін. Звиджуванє Яремча до 12 год. 20 мін. в полудне, о 12 год 30 мін. в полудне виїзд до Ворохти. В Ворохтї від 1 год. 15 мін. до 8 год. 28 мін. прогулька на Ребровач о 8 год. 28 мін. вечером поворот до Станиславова, де приходить поїзд о 10 год. 53 мін. — До участи в прогульці запрошує виділ філії всїх — також і не членів товариства. Прогульці проводити буде др. М. Коцюба.

— **В товаристві „Академічна Громада“**, як вже свого часу було оголошене в часописях, завязала ся *Комісия інформацийна.* Цїлию єї: помагати товаришам вишукувати лекциї та всякі иншї занятя, як також удїляти їм ріжних інформаций, так в справах університетских, як і громадских. Вже від давна давала ся відчувати у нас недостача такої комісиї, бо несдин з товаришів бідував без занятя, хоч саме такі були до роздачі, але так одна як і друга сторона не мали куди звернути ся о посередництво. Тому пригадуємось ще раз рускій публицї, бо лиш при єї помочи будемо могли сповнити вповнї нашу задачу. Многі будуть потребувати як-раз тепер на ферії відповідних інструкторів, так можуть звертати ся до комісиї, а она постарає ся поручити як найвідповіднїйших. Тим ощадять собі заходу і станути в пригоді тим, що потребують занятя. Просимо проте звертати ся впрост до Комісиї інформацийної в тов. „Академічна Громада“, улиця Академічна, ч. 8. — Комісия відповідає лиш тим, що пришлють марку або кореспонденцийну карту на відповідь. За заряд: *Богдан Гузар*, студ. прав; *Павло Чайківский*, студ. філ.

— **Повінь від хмароломів.** З Підгаєць доносять, що дня 16 с. м. прибув потік в Божикові від хмаролому так сильно, що настала повінь. Вода, досягаючи до висоти 60 центим., залила дорогу повітову і 9 загород в Божикові, положених коло тої дороги, та знищила запаси господарскі в коморах і стогах. До двох годин вода знов опала. — Дня 28 с. м. був хмаролом коло Штокерав, і вода залила великі простори та перервала в двох місцях шлях північно західної зелїзницї, внаслїдок чого настала перерва в руху.

— **Яйце за 1020 Корон.** Музеєви в Гільдесгаймі удало ся купити велику рідкість — яйце вигибшої вже давно величезної птиці на Мадаґаскарі, званої Епіорніс. Се яйце, за котре музей заплатив 850 марок (1020 К. або 510 зр.) важить вже порожне, отже лиш шкаралупка з него, 3 фунти і 130 ґрамів, а шкаралупка єсть на 4 міліметри груба. Вздовж має яйце в промірі 30 центиметрів а вшир 23 центим. В яйци тім може змістити ся 8 літрів води, отже оно єсть так велике як 150 курячих яєць. Яйця Епіорніса суть незвичайно рідкі. Кілька таких яєць знаходить ся в британьскім музею в Льондонї і в Париских музеях. Величезна птиця, що несла такі яйця, вигибла мабуть вже в історичних часах, хоч історії, які оповідали подорожні в 13 і 17 столїтю про якусь величезну хижу птицю на Мадаґаскарі, належать без сумніву до байок. Тоги знайдено яйця тої птиці, а з того пішли і ті байки. До сеї птиці відносить ся мабуть і арабска казка про птицю Рох. В Льондонї і Парижи зложено з останків костий сеї птиці кістяк, і показало ся, що то була птиця мабуть з рода струсів, висока на три до півчетверта метра.

— **Істория терна.** Бідна зарібниця у Відни Анна Баха то справдї нещаслива родина. Від маленької дитини мусїла вже гарувати і працювати тяжко на кусень хлїба. Доки ще она і єї чоловік були здорові доти ще якось пхали свою біду наперед, але коли прийшла старість і хороби, то біда лїзла і дверми і вікнами до хати а голод заглядав часто своїми страшними очима. Чоловік лежав тяжко недужий на голій соломі а жінка послїдними силами не богато вже могла заробити. Коли одного разу не було вже й кусника сухого хлїба в хатї, пішла она до маґістрату до бюра де дають запомоги і там випросила собі 3 зр. Отже на хвильку був голод заспокоєний, але що буде потому?... От ся гадка не давала їй спокою і она спробовала ще раз щастя, котре цїле житє від неї втікало. Отже заким ще пішла купити хлїба, вступила на льотерию і поставила нумери 3, 27, 4. Подиктувала писарцї ті числа, взяла синю карточку і пішла домів. На другий день було тягнене в Празї, а вечером були вже на дверех колектури виписані витягнені числа 3, 27, 4. Урадована, що преці раз їй щастє усьміхнуло ся, вбігла до колектури і хотїла зараз відобрати виграні 428 К. та купити чоловикови доброго вина і закликати лїкаря, але колектантка сказала їй, що гроші прийдуть аж за кілька днів. А всеж таки обіцяла дати Баховій на другий день а конто 200 К. Бахова післала на другий день по ті гроші Франца Франка чоловіка 60-літ., а Франк як взяв ті гроші так і пропав; поїхав з ними до німецкого Броду на Моравї. От і знов оправдала ся приповідка: „Коли нема щастя з ранку, то нема й до останку“. Бідна Бахова знайшла ся ще в більшім нещастю як коли небудь, бо ось-ось була би вже богачкою а тут знайшов ся ворог і забрав половину гроший та й карточку на другу половину. Але й в нещастю єсть щастє. Жандармерия вислїдила Франка і відставила до криміналу. Суд відобрав від него карточку і Бахова відобрала половину виграних гроший а за другу половину буде Франк сидїти три місяцї в криміналї.

сї одної такої молитви засиланої до неба о єї здоровлє.

В розпуцї вхопила образ і кинула ним до землї.

Нїхто не міг єї пізнати.... Постаріла ся о трийцять лїт, посивіла, а єї очи якось дико сьвітили. Мовчки, з заломаними руками, з очима зверненими в одно місце, сидїла цїлими днями, тиждями, місяцями. Та глуха розпука тревала довго. Вкінци час приніс трохи полекші. Почула докори совісти за свій тяжкий гріх і аби Матір Божу переблагати, устроїла в єї честь, в місяци маю Богослуженя, на котрі збирала все по кільканайцятеро дїтий.

Мій малий приятель завів мене одного дня до того дому.

Ми увійшли до малої, чистої комнатки, з одним вікном, заслоненим тонкою заслоною. Такою самою муслиновою заслоною закритий був образ Матери Божої над столиком і оповитий сьвіжою зеленею. Дві сьвічки горіли на столику а їх жовтава полумінь мигала серед пахучих китиць цьвітів, уставлених перед образом.

Перед таким престолом клячала весна — дїти. Бідно одїті, босї, з побожно зложеними руками, з очами зверненими на образ, співали побожні пісни.

Коли ми увійшли, богослуженє вже зачало ся. Ми скоро приклякли і прилучили ся до співу других. Найстарша дівчинка клячала наперед, з молитвеником в руках і читала сильним голосом, а хор малих дїтий відповів їй:

— Моли ся за нас!

Я оглянув ся.

Під стїною в кутї сидїла стара сива женщина, з головою опущеною на груди; зложені до молитви руки лежали на замкненім молитвенику.

Пісні зміняли ся. Всї були в честь Матери Божої. Тепер роздав ся покірний і поважний антифон:

— Під Твою Милість прибігаєм, Богородице Діво!

Відтак пісьн:

„Звіздо моря!“

Я оглянув ся кілька разів.

Женщина сидїла непорушно, як скаменїла. Не причинила ся нї словом до нашої молитви, не підвела нї разу очий на образ, до котрого засилали ми свої молитви.

Коли прогомонїли послїдні звуки і цїла громадка дїтий встала з шумом, піднесла ся і она.... сягнула до шафи, аби вийняти коробку з ласощами.

Одна дитина по другій підходила до неї, цїлувала єї в руку і діставала цукорок або тїсто.

Коли і я приступив до неї, поглянула на мене і єї рука задержала ся на коробці. На хвилю я почав сумнївати ся, чи дістану що.

Мій приятель, що стояв коло мене, представив мене.

— То новий хлопець — сказав. — Він прийшов нинї перший раз, его родичі недавно сюди спровадили ся.

Она кивнула головою.

— Як називаєш ся?

— Віцек.

— Маєш братів і сестер?

— Маю.

— Кілько?

— Трех братів і три сестри.

— Шестеро — шепнула.

Погладила мене по голові і сягнула до коробки.

Я приходив кождого дня, цїлий місяць май, а на другий рік також. Відтак ми випровадили ся на иншу улицю і я цїлком забув на маєві богослуженя.

Кілька лїт пізнїйше відвідав я одного мого товариша, що мешкав в тій стороні міста. То було в маю. В менї заринули спомини з давнїйших лїт і я пішов подивити ся на мешканє бідної матери.

Як-раз застав я таке саме маєве богослуженє. Та сама комнатка і той самий малий престол. Громадка дїтий клячала як тодї посеред комнати. Лиш лица були инші, незнакомі.

Побіч дїтий клячала стара женщина і повтаряла тихим голосом в хатї слова пісни!

Єї очи дивили ся на образ.

Час влагодив єї біль, найбільший, який може людске серце перетерпіти....

Господарство, промисл і торговля

Курс львівский.

Дня 29-ого мая 1900.		платять К. с.	жадають К. с.
I. Акциї за штуку			
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . .		676·—	684·—
Банку кред. гал. по 200 зр. . .		—·—	—·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси		538·—	546·—
Акциї гарбарні Ряшів		—·—	150·—
Акциї фабр. Лициньского в Сяноку.		475·—	490·—
II. Листи заставні за 100 зр.			
Банку гіпот. 4% корон		92·—	92·70
Банку гіпот. 5% преміов.		109·30	110·—
Банку гіпот. 4 1/2%		98·30	99·—
4 1/2% листи застав. Банку краєв.		99·30	100·30
4% листи застав. Банку краєв. .		93·25	93·25
Листи застав. Тов. кред. 4% . .		93·—	93·70
„ „ 4% льос. в 41 лїт.		93·—	93.70
„ „ 4% льос. в 56 лїт.		91·—	92·20
III. Облїґи за 100 зр.			
Пропінацийні гал.		95·60	96·30
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.		100·50	101·20
„ „ „ 4 1/2%		100·—	100·70
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.		93·30	94·—
Позичка краєв. з 1873 по 6%		102·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.		92·—	92·70
„ м. Львова 4% по 200 кор.		90·30	91·—
IV. Льоси.			
Міста Кракова		70·—	73·—
Міста Станиславова		127·—	—·—
Австр. червон. хреста	Курс віденьский	40·50	41·50
Угорскі черв. хреста		20·—	21·—
Італ. черв. хреста		22·—	25·—
Архікн. Рудольфа		63·50	65·50
Базиліка		13·—	14·—
Joszif		7·—	8·40
Сербскі табакові		—·—	—·—
V. Монети.			
Дукат цїсарский		11·30	11·46
Рубель паперовий		2·55	2·56
100 марок німецких		118·10	118·60
Доляр америк.		4·80	5·00

— **Ціна збіжа у Львові** дня 29-ого мая: Пшениця 7·60 до 8·— Кор.; жито 6·— до 6·25; овес 5·75 до 6·—; ячмінь пашний 5·50 до 6·—; ячмінь броварний 6·— до 6·50; горох до вареня 7·25 до 14·—; вика 6·60 до 7·—; сїмя льняне —·— до —·—; сїмя конопельне —·— до —·—; біб —·— до —·—; бобик 5·60 до 6·—; гречка 9·75 до 9·50; конюшина червона —·— до —·—; біла —·— до —·—; тимотка —·— до —·—; шведска —·— до —·—; кукурудза нова 6·50 до 7·—; хміль —·— до —·—; ріпак новий 10·85 до 11·25. Все за 50 кільо loco Львів.

— **Ціна рогатої худоби** на віденьскім торзї. На торг д. 29-го мая пригнано рогатої худоби призначеної на заріз 5163 штук, між тим з Галичини 934, з Буковини 88 штук. — Торг спокійний. Галицкі в о л и плачено: пріма 68 до 72 К.; секунда 62 до 67 К; терция 42 до 54 К., виімково плачено по 73 до 75 К. — Підтучені б у г а ї і к о р о в и плачено по 50 до 64 К.; — худий товар по 40 до 51 К. за метричний сотнар живої ваги.

— **Ціна безрог у Відни.** На торг дня 29 мая привезено загалом 11.720 штук безрог а між тими з Галичини 5.491 штук. За тучен угорскі плачено 92 до 94 сот., за галицкі молоді 60 до 82 сот. за кільо живої ваги.

Телєґрами.

Будапешт 30 мая. В королївскім замку відбув ся вчера обід делеґацийний, в котрім взяли участь спільні міністри, президенти кабінетів др. Кербер і Сель, адмірал Шпавн і богато австрийских і угорских делеґатів. В часї обіду був Цїсар в веселім настрою і вів оживлену розмову, в котрій висказав бажаня, щоби австрийский парлямент міг розпочати на ново свою працю.

Віденъ 30 мая. До Neue fr. Presse доносять з Будапешту, що рада державна буде скликана на день 6 червня і що поголоски о її розвязаню неправдиві.

Віденъ 30 мая. Намістник Галичини ґраф Лев Пініньский прибув тут вчера по полудни.

Льондон 30 мая. До Daily Mail доносять з Танґера, що 1500 мароканьских їздцїв рушило до оази Тафілет против Французів.

Капштадт 30 мая. Вчера проголошено урядово прилучене Оранїї до анґлїйских посїлостий.

Надіслане.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодіжи. Ціна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодіж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на лїтературну дїяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1-го мая 1900, після середно-europ. год.

посп. відходить	особ. відходить	Зі Львова
		День
	6·25	До Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·35	„ Іцкан, Букарешту, Радівців
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від 1/7 до 15/9.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	9·35	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	9·53	„ Підволочиск з Підзамча
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/7 до 15/9 в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від 7/5 до 10/9 в неділї і сьвята
2·45		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до 30/9.
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 18/5 до 16/9.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·50		До Кракова, Відня, Берлина
2·30		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	4·10	„ Кракова, Хирова, Коросна
	7·48	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·30	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від 15/5 до 15/9.
	6·13	„ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни
	6·50	„ Лавочного Мункача, Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·12	„ Янова від 1/5 до 15/9 в неділї і сьвята
	10·40	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	10·50	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·00	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

посп. приходить	особ. приходить	До Львова
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·05	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·15	„ Сколього, Хирова, а з Лавочного від 1/7 до 15/9.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·15	„ „ „ Підзамче
	5·40	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·45	„ Кракова
5·55		„ Чернівців
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	9.23	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 16/9 до 30/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в неділю і сьвята
	7·24	„ Брухович від 7/5 до 30/6 і від 16/8 до 10/9.
	8·50	„ Брухович від 1/7 до 15/9 що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·28	„ Янова від 1/6 до 15/9.
	9·45	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	10·00	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·30	„ „ на гол. дворець
	10·15	„ Лавочного, Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано. Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних при ул. Красицких ч. 5

За редакцию відповідає: Адам Кравховецький.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).